

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 1503/19	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków, sygn. akt VII K 197/19, dotyczący oskarżonego P. M. w sprawie o czyn z art. 212 § 1 k.k.			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			

# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	

#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	_____	_____	_____	_____
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.	_____	_____	_____	_____
1.6. Ocena dowodów				

1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
_____	_____	_____	_____
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
_____	_____	_____	_____
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Obraza przepisów postępowania, która miała wpływ na treść zaskarżonego postanowienia poprzez błędne przyjęcie przez Sąd I instancji, że	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>współsprawstwo oskarżonego P. M. opisane w prywatnym akcie oskarżenia nie zrealizowało znamion ustawowych występku określonego w art. 212 § 1 k.k. dokonane poprzez ułatwienie w dostępie do materiałów szkalujących i zniesławiających oskarżyciela prywatnego oraz naruszenie art. 410 k.p.k. poprzez wydanie wyroku na podstawie jedynie części ujawnionego materiału dowodowego oraz wydanie wyroku poprzez przywoływanie przez sąd I instancji nieistniejących dowodów w postaci akt sprawy Sądu Okręgowego we Wrocławiu I C 504/17</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Przeprowadzona przez Sąd Okręgowy analiza przedmiotowej sprawy wraz z pisemnym uzasadnieniem</p>			

orzeczenia
potwierdziła
prawidłowość
sposobu
procedowania Sądu
I instancji. Sąd
Rejonowy w sposób
prawidłowy
przeprowadził
przewód sądowy,
zebrał w jego
toku kompletny
materiał dowodowy
niezbędny do
rozstrzygnięcia
sprawy, następnie
poddął go
wszechstronnej,
kompleksowej i
swobodnej ocenie
zgodnie z
uwzględnieniem
zasad prawidłowego
rozumowania oraz
wskazań wiedzy
i doświadczenia
życiowego i
wyciągnął na jego
podstawie właściwe
wnioski co do
oceny zachowania
oskarżonego P. M.
pod kątem
postawionego mu
przez oskarżyciela
prywatnego zarzutu
pomówienia, zaś
wydane zaś na tej
podstawie
rozstrzygnięcie
uzasadnił w zgodzie
z wymogami
zawartymi w art.
424 § 1 i 2 k.p.k.
Dokonana przez Sąd
Rejonowy analiza w
żaden sposób nie
może być uznana
za dowolną czy
jednostronną bądź

też przeprowadzaną dla wykazania z góry założonej tezy o braku znamion czynu zabronionego w działaniu oskarżonego. Ocena prawo-karna działania oskarżonego jest w pełni prawidłowa, poprzedzona została trafną analizą odzwierciedlającą dokonane prawidłowo ustalenia faktyczne.

Nie ma więc racji skarżący zarzucając naruszenie prawa procesowego mającego się przejawiać w przekroczeniu przez Sąd I instancji swobodnej oceny dowodów. Zarówno z treści zarzutów apelacji jak i jej uzasadnienia nie wynika, w czym miałyby się przejawiać owo przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów, jak również dokonanie sprzecznych z zebranymi dowodami ustaleń faktycznych. Zdaniem Sądu Odwoławczego przeprowadzona ocena oparta była na całokształcie okoliczności ujawnionych w sprawie i nie sposób

uznać, że miała ona charakter dowolny. W uzasadnieniu orzeczenia Sąd Rejonowy wskazał, w oparciu o jakie dowody ustalony został stan faktyczny oraz w jaki sposób przebiegało wnioskowanie w oparciu o zebrane dowody. Ocena dowodów oparta została na obiektywnych kryteriach, jakimi były logika, wiedza i doświadczenie życiowe, w związku z czym miała charakter swobodny.

Należy też zauważyć, że Sąd Okręgowy uchylając postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 06 listopada 2018 r. sygn. akt V K 601/18 co do zarzutu popełnienia w dniu 18 lipca 2016 roku czynu z art. 212 § 1 k.k. W uzasadnieniu zawarł wskazania dotyczące procedowania w sprawie, w szczególności co do konieczności przesłuchania oskarżonego na okoliczności dotyczące treści pisma procesowego – odpowiedzi na

pozew - z dnia 18 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy oceniając zasadność zarzutu przesłuchał zarówno oskarżonego, jak i oskarżyciela prywatnego, wyprowadzając prawidłowe wnioski dotyczące braku sprawstwa i zawinienia oskarżonego.

Słusznie Sąd I Instancji oparł się na zeznaniach P. M., ze jako syndyk masy upadłościowej, który wstąpił do toczącego się postępowania, zlecił radcy prawnemu P. K. prowadzenie sprawy z powództwa J. i E. Z., przy czym oskarżony wyjaśnił, że nie brał udziału w sporządzaniu odpowiedzi na pozew z dnia 18 lipca 2016 r. / k. 97 akt /

Z treści wyjaśnień oskarżonego wynika więc, że autorem tego pisma procesowego był jego pełnomocnik. Należy też zaznaczyć, że radca prawny P. K. formułując tezy zawarte w odpowiedzi na pozew, podał dowody, które miały je uwiarygadniać, a

ma to znaczenie dla
oceny prawnokarnej
treści pisma
procesowego.

Orzecznictwo sądów
powszechnych stoi
bowiem na
stanowisku, że
strona może
formułować -
realizując swoje
prawo do
podejmowania
działań
zmierzających do
ochrony swoich
interesów - wobec
drugiej strony opinie
i oceny negatywne,
których treści
przeciwnik
procesowy nie
akceptuje gdy służy
to wykazaniu
słuszności swojego
stanowiska / patrz
wyrok Sądu
Najwyższego z dnia
06 listopada 1974
r. III KRN
58/74, orzeczenie
Sądu Apelacyjnego
w Warszawie VI Ca
946/15 /. Zauważyć
też należy, że
odpowiedź na pozew
została skierowana
do sądu, który jest
tym organem ,
który, co do
zasady, nie może
udostępniać akt
innym osobom niż
strony
postępowania.

Sąd Okręgowy
akceptuje też uwagi
sądu meriti
dotyczące sytuacji

procesowej radcy
prawnego, a w
szczególności
kwestii związanych z
zachowaniem
tajemnicy
radcowskiej. Zwrócić
należy też uwagę
na przepis art.
180§ 2 k.p.k., który
stanowi, że osoby
obowiązane do
zachowania
tajemnicy
notarialnej,
adwokackiej, radcy
prawnego, doradcy
podatkowego,
lekarskiej,
dziennikarskiej lub
statystycznej oraz
tajemnicy
Prokuratury
Generalnej, mogą
być przesłuchiwane
co do faktów
objętych tą
tajemnicą tylko
wtedy, gdy jest
to niezbędne dla
dobra wymiaru
sprawiedliwości, a
okoliczność nie
może być ustalona
na podstawie innego
dowodu.

Zgodnie zaś z art. 3
pkt 3,4,5 ustawy z
dnia 6 lipca 1982 r.
o radcach prawnych
radca prawny jest
obowiązany
zachować w
tajemnicy wszystko,
o czym dowiedział
się w związku z
udzieleniem pomocy
prawnej, przy czym
obowiązek

zachowania
tajemnicy
zawodowej nie może
być ograniczony w
czasie oraz radca
prawny nie może
być zwolniony z
obowiązku
zachowania
tajemnicy
zawodowej co do
faktów, o których
dowiedział się
udzielając pomocy
prawnej lub
prowadząc sprawę.
Natomiast za
przekroczenie
wolności
wypowiedzi wobec
stron postępowania,
zgodnie z art. 11
cyt. ustawy, radca
prawny odpowiada
tylko dyscyplinarnie.

Zatem opierając się
na wyjaśnieniach
oskarżonego Sąd
Rejonowy słusznie
uznał, że brak
było podstaw do
przesłuchania
pełnomocnika
oskarżonego radcy
prawnego P. K..
Mając na uwadze
powyższe
okoliczności Sąd
Okręgowy
rozpoznając apelacje
oskarżonego oddalił
zawnioskowane
przez oskarżyciela
prywatnego wnioski
dowodowe uznając,
że nie mają one
znaczenia dla oceny
trafności orzeczenia
Sądu I Instancji

i zmierzają one do przewlekłości postępowania.		
Wniosek		
Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wobec nieuwzględnienia zarzutu wniosek uznać należało za niezasadny.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		

<p>1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>Utrzymanie wyroku Sądu I instancji uniewinniającego P. M. od czynu z art. 212 § 1 k.k.</p>		
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>		
<p>Wyrok Sądu Rejonowego należało utrzymać w mocy. Ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd I instancji są prawidłowe, a ocena dowodów została dokonana zgodnie z treścią art. 7 k.p.k. Ocena zeznań świadków oraz całokształtu materiału dowodowego oraz konfrontacja treści poszczególnych dowodów doprowadziła Sąd Rejonowy do trafnego przekonania o braku podstaw do uznania sprawstwa i winy P. M..</p>		
<p>1.8. Zmiana wyroku sądu</p>		

<i>pierwszej instancji</i>			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwiężle o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			

5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
II	Rozstrzygnięcie zawarte w pkt II wyroku Sądu Okręgowego oparto na brzmieniu art.		

	636 § 1 i § 3 k.p.k. i zasądzono od Skarbu Państwa (Kasa Sądu Rejonowego dla Wrocławia Krzyków) na rzecz adwokata G. B. kwotę 1033,20 złotych (jednego tysiąca trzydziestu trzech i 20/100, w tym VAT), tytułem wynagrodzenia za nieopłaconą pomoc prawną udzieloną oskarżycielowi prywatnemu J. Z. z urzędu w postępowaniu odwoławczym.	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III	Z uwagi na treść wyroku oraz fakt, że oskarżony korzystał z pomocy obrońcy z wyboru, na podstawie § 11 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1800) Sąd Okręgowy zasądził na jego rzecz od oskarżyciela prywatnego kwotę 840 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w	

	postępowaniu odwoławczym.	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
IV	Orzeczenie zawarte w punkcie III wyroku Sądu Okręgowego oparto na przepisie art. 636 § 1 i § 3 k.p.k. i art. 17 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983 r., Nr 49, poz.223 z późn. zm.).	
7. PODPIS		
Sędzia Stanisław Jabłoński		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżyciel prywatny	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Uniewinnienie oskarżonego P. M. od zarzucanego mu czynu	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych		

	przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana